

[Socialministeren.]

Skrivelser, derimod gennem Forhandlinger mellem Statistisk Departements Chef og Socialministeriets Departementschef. Det Svar, jeg i Øjeblikket har fra Statistisk Departement, kan altsaa ikke siges at være en officiel Skrivelse fra Departementet til Socialministeriet, men jeg har dog ment, det var af Interesse at høre, hvilke Synspunkter man i Øjeblikket har i Departementet, og det er derfor formentlig rimeligt, at jeg gengiver den sidste Skrivelse, der er modtaget fra Departementet paa Grundlag af disse Forhandlinger. Den lyder saaledes:

„Efter Aftale“ — det er altsaa en Skrivelse fra Departementschef Adolph Jensen — „skal jeg resumere Resultatet af vore Samtaler angaaende Muligheden af at tilvejebringe en specificeret Opgørelse af, hvorledes Socialreformens Refusionsregler har virket, jfr. det af Venstre anmeldte Forslag til Beslutning af Folketinget.

De“ — det er altsaa Socialministeriets Departementschef — „har over for mig præciseret, at Opgaven drejer sig om Tilbageføring for hver enkelt Kommune 1) af de Udgifter, der har været anmeldt til mellemkommunal Refusion, 2) af de Udgifter, der fordeles paa Kommunerne efter Refusionsordningen, og 3) af de Udgifter, der efter Socialreformen er overtaget af Staten.“ — det var jo de samlede tidligere sociale Udgifter. „Det Materiale, der haves til Raadighed i Socialministeriet og i Det statistiske Departement, vil vel kunne benyttes som Grundlag for de paagældende Beregninger, men dog saaledes“ — siger altsaa Departementschefen — „at de foreliggende Oplysninger paa adskillige Punkter maa udfyldes ved Opstilling af mere eller mindre vilkaarlige Forudsætninger for de regnskabsmæssige Konstruktioner“ — det var jeg tidligere inde paa. „Graden af den Usikkerhed, der herved kommer til at klæbe ved Resultaterne, lader sig ikke paa Forhaand vurdere. I mange Tilfælde vil Fejlene vel „gaa i modsat Retning“ og helt eller delvis ophæve hinanden, men det vil ikke kunne undgaas, at der vil være et større eller mindre Antal Kommuner, for hvilke saadan Udligning ikke finder Sted, og hvor der ved Opsummering af Fejl i samme Retning vil fremkomme misvisende Resultater.

Jeg finder det ikke gør ligt paa Forhaand at udtale mig om, hvilken Værdi man vilde kunne tillægge Undersøgelsens

Resultater. Et Skøn herover vil man først kunne danne sig, efterhaanden som de forskellige Usikkerhedsmomenter kommer frem under det detaillerede Arbejde.

Hertil kommer imidlertid, at det Grundlag, hvorpaa Undersøgelsen i Øjeblikket maatte foretages, forekommer mig at være alt for spinkelt og usikkert. De regnskabsmæssige Erfaringer, der foreligger, angaar jo alene det første Halvaar efter Socialreformens Ikrafttræden, et Halvaar, der ganske givet ikke kan betragtes som typisk, dels fordi det er et Vinterhalvaar, dels fordi det har rummet Uregelmæssigheder som Følge af Overgangsvanskeligheder. Min“ — altsaa Departementschefens — „Erfaring som Statistiker gør mig særlig vagtsom over for dette Forhold. De Fejl, der hidrører fra mangelfulde Hjælpemidler, vil som Regel ikke kunne kompromittere Resultatet i saa høj Grad som de Fejl, der skyldes, at selve Undersøgelsens Grundlag er urigtigt.

Jeg kan derfor ikke tilbageholde, at jeg ikke anser det for forsvarligt at anvende Arbejde, Tid og Penge paa at foretage Undersøgelsen, før der foreligger regnskabsmæssige Erfaringer angaaende Refusionsreglernes Virkninger i et helt Regnskabsaar.

For saa vidt Sagen maatte faa et saadant Udfald, at Socialministeriet — trods alt — maatte begære Undersøgelsen foretaget nu, er det muligt, at det vil vise sig nødvendigt at indhente supplerende Oplysninger fra Kommunerne. Men hvad enten dette sker eller ikke, vil Undersøgelsen kræve et betydeligt Arbejde og medføre store Omkostninger. Efter et foreløbigt og ganske uforbindende Skøn vil Undersøgelsen beslaglægge ca. 10 Menneskers Arbejde i ca. 3 Maaneder, og Departementet maatte, i hvert Fald i en Del af denne Tid — baade af Hensyn til Pladsforhold og Ledelse —, være nødt til at suspendere andre Arbejder, herunder den af Socialministeriet begærede Statistik vedrørende offentlig Forsorg og Aldersrente i Halvaaret Oktober 1933 — Marts 1934.“

Det er altsaa, hvad Chefen for Statistisk Departement i Øjeblikket mener. Jeg synes, det er meget vanskeligt for os andre i dette Øjeblik at udtale noget derom. Det forekommer mig rimeligt, om det Materiale, jeg nu har udarbejdet, og denne Skrivelse tilgik det kommende Udvalg, som derefter, eventuelt sammen med mig, kunde forhandle med Statistisk Departement om, hvis man stadig anser det for ønskeligt, at foretage yder-